

Kapitel VII.

Straf og erstatningsansvar m. v.

Til § 35.

Ifølge § 26 i den gældende mønsterlov er straffen for forsætlig krænkelser af en mønsterret bøde og i gentagelsestilfælde bøde eller hæfte i indtil 6 måneder. Ansvar kan gøres gældende også efter beskyttelsestiden udløb, når indgrebet er sket forinden. Påtale sker ved den forurettede, der selv må anlægge sagen som civilt søgsmål.

Efter lovforslaget, der svarer til kommissionsforslagets § 34, bortset fra, at ordet „andens“ foran „mønsterret“ er udgået, opretholder man stort set de hidtidige bestemmelser, jfr. betænkningen pag. 143. Dog har man fundet det tilstrækkeligt med straf af bøde under alle forhold, medens de andre nordiske lande har fastsat straf af bøder og fængsel indtil 3 til 6 måneder. Endvidere har man fundet det unødvendigt udtrykkeligt at anføre, at ansvar kan gøres gældende efter beskyttelsesperiodens udløb. Herom må gælde de almindelige regler i straffeloven.

Bestemmelsen i stk. 2 om bødeansvar for selskaber er almindelig i nyere erhvervslovgivning, jfr. også patentlovens § 57, stk. 2.

Til § 36.

I forhold til kommissionsforslagets § 35 er der i stk. 1 indføjet „rimeligt“ foran vederlag, jfr. patentlovens § 58, stk. 1.

Efter den gældende mønsterlovs § 25 er den, der krænker en mønsterret, pligtig at erstatte den forurettede den ved krænkelsen forvoldte skade i overensstemmelse med de almindelige skadeserstatningsregler. Efter § 27 bortfalder erstatning, når indgrebet ikke påtales inden et år efter, at det er begået.

Nærværende forslag indeholder en nærmere udbygning af erstatningspligten svarende til patentlovens § 58, jfr. i øvrigt betænkningen pag. 143 ff.

De påtaleberettigedes kreds er ikke begrænset. En licenstagere, der har lidt skade, kan derfor selvstændigt anlægge erstatningssag.

Krav om erstatning forældes efter lovgivningens almindelige regler.

Til § 37.

Paragraffen svarer til kommissionsforslagets § 37. Bestemmelser om, hvorledes man skal forholde sig med varer, der er fremstillet i strid med en mønsterret, findes i den gældende mønsterlovs § 25. Det bestemmes her, at de ulovligt forfærdigede, indførte eller falholdte genstande, hvis den forurettede begærer det, skal udleveres denne mod udredelse af

deres værdi eller mod fradrag i den ham tilkommende erstatning. Krænkeren kan dog undgå udlevering af varerne, enten ved at forandre disse, så de ikke længere krænker mønsterretten, eller ved på egen bekostning at lade varerne tage under offentlig forvaring, indtil beskyttelsestiden udløber. På tilsvarende måde kan der gås frem over for genstande, der udelukkede skal anvendes til fremstilling af den beskyttede vare.

Stort set tilsvarende sanktioner indeholdes i nærværende bestemmelse, der endvidere i det væsentlige svarer til patentlovens § 59 og var mærkelovens § 41, jfr. i øvrigt betænkningen pag. 146 ff. Som nyt i forhold til gældende ret foreslås det i 2. stk., at det under særlige forhold kan tillades krænkeren at råde over de ulovligt fremstillede eller indførte varer mod rimeligt vederlag og i øvrigt på rimelige vilkår.

Til § 38.

Bestemmelsen svarer til kommissionsforslagets § 36, idet der dog er foretaget ændring som anført nedenfor.

Den gældende mønsterlov indeholder ingen regler om erstatning for ulovlig udnyttelse af mønstret før registreringen. Dette skyldes, at en mønsteranmeldelse, da der ikke finder nogen nyhedsundersøgelse sted, enten straks fører til registrering eller afslås.

Da nærværende forslag indfører nyhedsundersøgelse og bekendtgørelse før registrering, er det fundet nødvendigt at fastsætte regler for uhjemlet udnyttelse før registreringen, jfr. betænkningen pag. 144 ff.

Kommissionsforslaget var oprindelig overensstemmende med forslaget til patentloven. Da patentlovens § 60 imidlertid har fået en ny ændret formulering, har man fundet det rigtigst at tilpasse lovforslaget hertil.

Til § 39.

Bestemmelsen svarer til kommissionsforslagets § 38 og i øvrigt til patentlovens § 61.

Efter § 27 i den gældende mønsterlov vil den indsigelse, at mønstret ikke er beskyttet, være at tage under påkendelse under sagen, for så vidt spørgsmålet om indklagerens domfældelse eller frifindelse beror herpå.

Efter nærværende bestemmelse må påstand om registreringsophævelse derimod nedlægges i sager om mønsterretsindgreb for at få fastslået, at der ikke foreligger nogen gyldig mønsterret, jfr. betænkningen pag. 147. Er mønsterhaveren ikke selv part i sagen, må han tilståvnes efter reglerne i § 43.

Reglen om, at lovens bestemmelser om straf og erstatning m. v. ikke kan finde anvendelse, når registreringen ophæves ved endelig dom, omfatter